

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולישני ליה כגון:
דמנאן זוגות: (ב) שם דשני
ליה לריבא שמעתא בריגנא:
(ג) שם הוא קדוש מאי
למנינו רב מואל: (ד) שם
למ"ד למנין שלו וכו'
דלעשרי קא קרי: (ה) רש"י
ד"ה וזכאי וכו' דר סחורה
דשני ליה: (ו) ליה למנין
הסמות רב בתר מנייה ס"ד
אח"כ מ"ה לט' ט' קא קרי
ליה ולעשרי:

מוסף רש"י

והעשירי מעשר והאחד
עשר קרב שלמים. ומה בין
שלמים למעשר, שהשלמים
טעונין סמיכה ונסכים ותנופת
חזה ושוק ונפדין במומן
ותמורתן קריבה מה שאין כן
במעשר (ערוכין ג.).

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה וגוטל מהן אחד והשאר מצטרפין לגורן אחד והתניא תשעה עשר טלאים לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורין אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה וגוטל מהן אחד והשאר פטורין תרומה רב הונא בר סחורה קמיה דרבא בריגלא *בדיר שיש לו שני

' בפתח זה וט' בפתח זה דהאיך חד חזי להכא ולהכא
תשעה וכי מטא עשרה קרי חד מרישא קסבר עשירי
ה (6) בגורן 6 ומנאן זוגות זוגות קסבר עשירי למנין
בר יצחק זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה 7 דשני ליה
מעתיה: מתני' יצאו שנים כאחת מונה אותם 8 שנים
ועשירי 9 מקולקלין 10 קרא לתשיעי עשירי ולעשירי
שירי שלשתן מקודשין התשיעי נאכל במומו והעשירי
שלמים ועושה תמורה דברי ר' מאיר א"ר יהודה וכי
ה 11 אמרו משום ר"מ אילו היה תמורה לא היה קרב
עשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש
נעקר שם עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש:
אין זוגות זוגות קינטרן קינטרן עשירי 12 למנינו הוא
רב מארי אמר 13 למנין שלו הוא קדוש רב כהנא אמר
יש תנן יצאו שנים כאחת מונה אותן 14 שנים שנים
שירי מקולקלין בשלמא למאן דאמר למנין שלו הוא
תשיעי ועשירי מקולקלין (7) 15 ולעשירי קא קרי ליה
עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש
רי ליה ולעשירי עשירי קא קרי ליה אמר לך רבי
יכי דאיכיון 16 לאפוקי זוגות זוגות היכא דנפק ממילא
ממפרע עשירי שבמנין הוא קדוש בשלמא למאן דאמר
ש שפיר אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש עשירי חד
הואיל ואיתיה במנינא פרסאה דקרו לעשרה חד:

יִן דְּקַתְּמִי סִיפֵּא קִרְא לְעִשְׂרִי תַשְׁעִי וּלְאַחַד עֶשֶׂר עִשְׂרִי הָעִשְׂרִי מַעֲשֵׂר וְאַחַד
בְּמִזְמוֹן דִּלְעִיג' דְּבַעְלֵמָא אִם קִרְא לְעִשְׂרִי תַשְׁעִי וּלְאַחַד עֶשֶׂר עִשְׂרִי הָעִשְׂרִי קִרְב
אִזְקֵא אֲבָל הֵבֵא ^(א) כֹּל הַמִּינִין ^(ב) לְעִמְלֵמָה מַתְּשִׁיעִי קִרְאָה לְשִׁמְעִי שְׂבִיעִי וְשְׂבִיעִי עִשְׂרִי
אִזְקֵא דְקַתְּמִי יִלְאָה שְׁנֵים בְּכַתְּמִי אִמְרִי מַתְּשִׁיעִי וְשִׁמְעִי דֵּהָא מַתְּשִׁיעִי אִזְקֵא
וְהַמְלֵלָה קִבְרָה שְׂבִיעִי וְשִׂיבְעִי וְקִרְאָה שְׂמִינִי א' נִמְי יִלְאָה שְׂבִיעִי וְשִׂבְעִי וְקִרְאָה
יִמְי לֵה בְּנִינָא דְפִרְסָאִי דְקִרְוֵ לְעֶשְׂרָה חֲדָא. וְאִתּוּ דַּמְפִּרְשִׁי מִשּׁוּם הִכִּי מִקּוּלְקִלִין
שֶׁשֶׁר עֲטוּמָא וְלֹא כוּוּמָא וְלֹא נִהֲרֵל מִשּׁוּם דִּלְעִיג' אִפִּי קִרְא לְשִׁמְעִי עִשְׂרִי ^(א) חֵה
כוּוּמָא מֵאִי אִזְקֵא לְמִימְרָא. וְגִמְזוּקִי ר' ^(ב) מִנְחָלִי דְמִקּוּלְקִלִין הֵיטָּה דְקִדּוּשָׁה עֲמָה
פִּירוּשׁוֹ קִבְרָה שְׂבִיעִי וְשִׂבְעִי וְקִרְאָה שְׂמִינִי מִשּׁוּם קִרְאָה לְשִׁמְעִי עִשְׂרִי וְכִי:
ר' הֵיטָּה מִתּוֹרַת מַעֲשֵׂר וּבְמִת' מִתּוֹרָה (יג.) גִּמְרִין דִּלִּין מִתּוֹרָה עוֹשָׂה מִתּוֹרָה
וְלֹא הִיא קִרְב מִתּוֹרַת מַעֲשֵׂר אִינֵה קִרְיָה דְגִמְרִינִין בְּמִת' מִתּוֹרָה (ד:) ^(א) וְהַמְשֵׁר
ר' מִדְּקִרְב שְׁלִמִים הִקְדֵּש רִאשׁוֹן חֲשִׁינִין לֵיה וְלִכְך עוֹשָׂה מִתּוֹרָה דִּין שְׁלִמִים
וְיִנֵּן שְׁלֹא הוּא קִדּוּשׁ. מִינִי ^(ב) הֵוָּה מוֹרָה שְׁלֹחֵת שְׂמֵנֵה י' מֵאֹתוֹ חֵה ^(א) עִשְׂרִית
וְהֵן ^(ב) בְּחִזְמוֹת הִיו מִיד ^(א) מַעֲשֵׂר בְּתֵר מִנִּינִי: ^(א) וְלִי' ^(ב) קָא קִרְי לִיֵּה. הֵאִי קָא
וְי' וְי' הִיו עִשְׂרִי דִלָּה חִישִׁין ^(א) לְמִינִין שְׁלֹ וְיִין דִּלָּה חִישִׁין ^(א) אֲחֵד עֶשֶׂר
עֶשֶׂר שְׁלִמִים וְעִשְׂרִי מַעֲשֵׂר: **הִיכָא דִּנְפֵק מִמֵּילָא לָא.** אֲמִרְנִי לְמִינִין בְּחִזְמוֹת
הֵוָּה עֲשָׂה הֵוָּה וְכִן כּוּלָּהּ וְכִן כּוּלָּהּ דֵּה אֲחֵד הָעֶשֶׂר שְׂבִיעִין עֲקֵרָא אֲחֵד הִיו קִדּוּשׁ

רעז"י בת"י

[illegible]

עושה תמורה והלא אין ממירין וחורבין וממירין; אמרי משום ר' מאיר אילו היה תמורה לא היה עושה תמורה והבא אתה אחד עשר לא תמורה והלא היה כאשר תמורה אלעזר שם מעשר ארבע היה תמורת הנוף של מעשר כדרך שאר תמורות לא הות קרבה דהא גרסינן בפרק ראשון של מסכת עד כי אומר למה יצא מעשר מתעה לדנוני בתמורת שמו ובתמורתו גופו לומר כל תמורת שמו קרבו אחד עשר תמורת שמו וארבעי קרבו ולחצי עשרה תמורת שמו כאשר תמורה דשאר תמורות

עין משפט
נר מצוה

נ א מ״ פ״ח מהלכות
צבורות הלכה יא:
נא ב מ״ פ״ח מהל' צבורות
הלכה ה סמג עשין ריב:
נב ג מ״ שס הל' ג:
נג ד ה מ״ שס הל' ה:
נד ו מ״ שס הלכה ו:

שיטה מקובצת

אַ בורן שפּאנאן און
 נמחק: אַ סחורד דאָשיני
 און הייַנצטע אַרבעט בריגאַד:
 אַ שניט מאַן
 שניט נמחק: אַן מוקלעקלין
 אַ"א תשיע תשיע ווערער
 נאכא תשיע ווערער
 אַרס און און שפּעט
 בגמרא: אַן שיעור למיד
 און קורס למינ מאן:
 אַ שניט מאַן
 שניט נמחק: אַן מוקלעקלין
 ווערער און ו נמחק:
 אַרביין אַרבעט
 וועט: און נאכדערפּ
 דאָ: אַן המנין מחשבי
 נמחק דקרא לטביעי שיעור
 למינ שביעי ותשיעי
 שני: אַן מחשבי ולמטה
 און מיד האַרצון
 שבוה המישי (מערש) ולא
 אילנין בראַ
 למינ שלו: אַן אחד
 תשיע: און ועל ידי שפּאנאן
 אחד דמספּאק לן: און אַ
 אַפּויל למיד בגמרא
 שיעור למינ בראַ
 און דבר שפּאנאן אַרבעט
 נמאנן: און עשירי ספּאן
 שפּעט וואו מוקלעקלין ריער
 שפּעטאבא ווערער
 היפּע שפּעטאבא ריער
 בממון לבעלים ובענטרס
 פּרש שפּעט אַרבעט ותובות
 ווערער קורס שפּעט: אַן

רבינו גרשום (המשך)

כן נאכלו כלול לישארה
 בן זוגו וזוגו. ושהשיג
 לזוג "טל ב" למשה;
 קיטורט שנותן מה ונטל
 "ממא: למשן של
 קדש. כמו שהיו מן-
 קדש. קדש הבמות באדמו: אל
 למלאן דאמר למשן הבמות
 קדש אמר מקדשן א"כ
 דודת חילו קדש
 דודת-חשתי שיעי ודודת
 שיעי: שיעי: א"כ מן
 ומוחרן. ומוחרן איבא דרב
 הבמות דכי אמני אדמו
 בחמת דודת היבא אדמו
 אלאפקורבא ודקדקו וזנות
 וזנות א קיטורט אל
 בכות" דנק מצילא עצמ
 יצאו שיש כאהד מצמ
 למשן של מןאן למשני.
 שרשון קדש
 ש"ע: דא חסא אדיתא
 במבנות פורא. דלשורה
 קרו דהו חיל הא חד כמו
 למשן למשן של וקדשו
 שלשתן מקדשות לו
 כמיו במבנות: ה"ט
 נאכל כמיו כשפרל בו
 מום הויל קראו אל
 שמועשמועש וגמור ואל
 חלקובא דהו תשיע ואל
 נאכל במבוא: וז"ל
 שמועשמועש. חלקובא
 קראו אל ודא מציל
 קדש: ודא שיעי קרב
 שלמים. במאור חיל
 ודא חיל שלמים ודא
 חיל קדש אל וז"ל יבין
 ויבין ש"מ נקדש
 וז"ל קדש "משיה פסי
 בו קדשת שלמים אדמו
 שיעי שיעי ודא ונשעה
 שמועש אמר חיל במבוא
 אחת באות דא שיעי
 חיל חסא במבוא: וז"ל
 שיעי תמורה עשה גופיה
 כלומר חיל
 תמורת מושן קדשמו
 במב" שיעי מושן חיל
 חיל (אמורה) ודא
 כלומר חיל אל חמורה
 חיל וזלכי קדש אל
 חמורה חיל וזלכי אל
 חמורה גופא אל קדש. ודא
 תמורת חיל חיל